

наслідок скрутного фінансового стану, при відсутності коштів для платежів. Підприємства зобов'язані своєчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями, а при несвоєчасних розрахунках мають сплачувати штрафи і неустойки.

Для аналізу кредиторської заборгованості необхідно вивчити її загалом, а потім – за окремими видами і кредиторами. На основі даних аналітичного обліку розрахунків з кредиторами та балансу підприємства виявляють зміни, що відбулися в складі і обсязі кредиторської заборгованості, причини та час їх утворення а також реальність і характер боргів. Аналіз стану поточних розрахунків з кредиторами завершують вивченням співвідношення кредиторської і дебіторської заборгованості підприємства. Для цього за даними бухгалтерського балансу складають аналітичну таблицю, за результатами якої можна зробити висновки щодо загальної ситуації на підприємстві. Якщо дебіторська заборгованість є вищою за кредиторську, це означає, що підприємство має можливість не тільки сплачувати рахунки постачальникам з виплат покупців, але й використовувати грошу постачальників на інші власні потреби. Проте, необхідно враховувати, що за винятком взаємозаліку, дебіторською заборгованістю неможливо погасити кредиторську. Окрім цього, кредиторська заборгованість не може вважатися джерелом покриття дебіторської заборгованості, оскільки законодавством заборонено взаємне кредитування.

Для поліпшення стану розрахунків з кредиторами важливе значення має складання та впровадження таких управлінських впливів, що будуть сприяти прискоренню оборотності коштів, вкладених у розрахунки, недопущенню виникнення прострочених боргів та допомагати оптимізації обсягу та структури заборгованості.

ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ У ГАЛУЗІ ЖКГ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Протасенко А.І.

Науковий керівник – Кравцова С.В., ст. викладач

Кризовий стан житлово-комунального господарства сьогодні є однією з актуальних проблем держави.

Основними проблемами ЖКГ є:

- непрозорість системи державного фінансування робіт, пов'язаних з обслуговуванням і модернізацією всього житлового фонду;
- недостатнє державне фінансування ЖКГ;
- недосконалість порядку формування тарифів, непрозорість фо-

рмування цін, тарифів за послуги в сфері ЖКГ;

- відсутність державного контролю за обґрунтованістю і достовірністю підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги;
- невідповідність розмірів платежів за житлово-комунальні послуги фактичними витратами на утримання житла;
- низький рівень якості в наданні житлово-комунальних послуг;
- зношеність основних фондів галузі, застарілість технологій в сфері ЖКГ і, як наслідок, значні витрати і низька енергоефективність;
- відсутність обліку аварійних і старих будівель;
- відсутність чіткого планування ліквідації та капітального ремонту старих будівель;
- відсутність конкурсного відбору організацій на виконання робіт по наданню житлово-комунальних послуг населенню;
- знос більшості елементів інфраструктури – міських мереж електро-, тепло-, водопостачання і водовідведення, міських доріг і тротуарів, сотні кілометрів трубопроводів, дорожнього покриття і велике число об'єктів комунального призначення, на ремонт або заміну яких потрібні значні кошти.

Це тільки основні проблеми житлово-комунального господарства.

Для модернізації ЖКГ необхідно прийняття органами державної влади та органами місцевого самоврядування в сфері ЖКГ наступних заходів:

- державне регулювання і контроль за діяльністю природних монополій на всьому ринку ЖКГ;
- проведення незалежного аудиту діяльності підприємств ЖКГ;
- надання пільг та зниження відсоткової ставки за кредитами компаніям, що працюють в сфері ЖКГ;
- впровадження комплексної реконструкції застарілого житлового фонду з залученням інвесторів-забудовників на конкурсній основі;
- розробка та затвердження методичних рекомендацій щодо вдосконалення розвитку і реформування ЖКГ;
- забезпечення сучасного науково-технологічного рівня проектування і впровадження складних проектів і програм в окремих галузях ЖКГ;
- підвищення ролі органів місцевого самоврядування в забезпеченні населення та інших споживачів якісними послугами, а також підвищення відповідальності підприємств всіх форм власності, які працюють на ринку житлово-комунальних послуг;
- оснащення необхідною технікою, розробка нових технологій в сфері ЖКГ;

- підвищення ефективності використання енергоносіїв та інших ресурсів, радикальне зниження енергоємності виробництва в сфері ЖКГ;

- забезпечення належної оплати праці, гарантування соціальних стандартів працівникам житлово-комунальної сфери з метою залучення висококваліфікованих фахівців для роботи в сфері ЖКГ;

Модернізація ЖКГ дозволить забезпечити підвищення ефективності функціонування і відновлення житлово-комунальної інфраструктури.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАРОСТАННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ УПРАВЛЯЮЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЖКГ

Серік Т.О.

Науковий керівник – Гавриличенко Є.В., канд. екон. наук

Фінансовий стан підприємств житлово-комунального господарства України – це комплексний показник діяльності, що формується під впливом багатьох факторів. Особлива роль серед них належить системі управління дебіторською заборгованістю.

Основний негативний чинник дебіторської заборгованості – це вилучення з господарського обороту грошових та інших власних платіжних засобів. Цей процес може стати причиною браку коштів, необхідних підприємству для розрахунків з працівниками, бюджетом.

Однією з головних причин зростання обсягів дебіторської заборгованості у житлово-комунальному секторі є низька платоспроможність споживачів послуг, через неспроможність споживача по оплаті відпущених комунальних ресурсів, регулярне зростання тарифів, а так само перехід на 100 % оплату власниками спожитих ними ресурсів.

На деяких підприємствах розмір дебіторської заборгованості сягає 50% від загальної суми активів підприємства. Тому питання управління дебіторською заборгованістю на підприємствах житлово-комунального господарства є актуальною.

Можна сказати, що до дебіторської заборгованості причетні відразу 3 агенти: це перш за все, власники житлових і нежитлових приміщень, управляюча житлова організація і постачальник комунальної послуги. Зазвичай управляюча компанія виступає лише посередником між власником (споживачем КП) та постачальником (виробником і продавцем КП).

Одним з центральних завдань управляючої компанії є робота з дебіторською заборгованістю власників приміщень, необхідно чітко відстежувати і аналізувати стан заборгованості за видами: поточна